

Abstrakt

Na Vysočině se narodila řada významných básníků a prozaiků, z nichž mnozí se sem po celý svůj život vraceli. Tato práce si klade za cíl porovnat vybraná díla čtyř českých básníků, ve kterých se objevuje obraz Vysočiny. Jan Zahradníček v básnické sbírce *Pozdravení slunci* upíná svou pozornost ke slunci, které svítí na celý kraj a pomáhá při práci místním obyvatelům. František Halas v lyrizované próze *Já se tam vrátím...* představuje proměnu Vysočiny v průběhu ročních období, kdy se před čtenářem objevuje neuvěřitelná přírodní scenérie. Ve sbírce *Setba samot* od Bohuslava Reynka se Vysočina stala dějištěm rozhovoru básníka s Bohem. Miloslav Bureš oživil ve sbírce *Otvírání studánek* tradici, kterou se každoročně obnovoval vztah mezi lidmi a přírodou, která všem daruje zdroj života.